

Τὸ Βυζάντιον ἔκειτο παρὰ τὸν Θρακικὸν Βοσπόρον ἐν
Θράκη κατὰ τὴν συνήθη παράδοσιν ἡ πόλις ἦν ἀποικία Με-
γαρέων ἰδρυσάντων αὐτὴν τῷ 656 π. Χ. ὑπὸ Βύζαντα τὸν Με-
γαρέα, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα. Ἄλλ' ὥς ἀσφαλέστεραι ἔρουναι
μαρτυροῦν, ἡ πόλις ἦτο κτίσμα ἀρχαιότερον Θρακοπελασγι-
κὸν, ἐξελλισθὲν προϊόντος τοῦ χρόνου διὰ τῶν ἀπὸ Μεγά-
ρων καὶ ἄλλων Δωρικῶν πόλεων προσελθόντων ἀποίκων.
Τὸ ὄνομα τοῦ δῆθεν ἰδρυτοῦ Βύζαντος, ὅστις μυθολογεῖται
ὡς υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος, εἶνε ὅλως μυθικὸν, ποιηθὲν ἐκ τοῦ
ὀνόματος τῆς πόλεως, ὅπερ ἐν τῷ ἀρχῆθεν τύπῳ ἦτο Θρακι-
κὸν, ὡς ἦτο Θρακικὸν καὶ τὸ ὕστερον ἐλληνοποιηθὲν (συγγε-
νὲς πρὸς τὸ πρῶτον μέχρι τῆς συνθέσεως Βος) σύνθετον ὄ-
νομα Βόσπορος.

Β Υ Ζ Α Σ

ΑΠΟΙΚΙΑΙ

Περὶ τοῦ Βύζαντος ὁ αἰμνήστος Καρολίδης προέβη εἰς
ἀνακοινώσεις εἰς τὸ ἐν Ἀμβούργῳ τῷ 1902 συγκροτηθέν Δι-
εθνὲς Συνέδριον Ἀρχαιολόγων (ἐν Verhondungendes XIII In-
ternationalen Orientalisten — Kongresses Hamburg 1902 σ. 37 κ.έ.).
Ἔχει καὶ ἰδιαιτέραν πραγματείαν «Bemerkungen über die
gen Zuden alten linasiatischen spzählen und mydgen von prot Dr P. Caro-
lidis Strasburg 1913 σελ. 106-108.

Ὁ Βύζας κατὰ τὸν Διόδωρον (1) ἦτο υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος
καὶ τῆς Κρεούσης, ἡ ὁποία ἦτο θυγάτηρ τῆς Ἰνούς, ἥτις, ὡς
εἶδομεν ἔπεσεν ἀπὸ τὴν Μολιουρίδα ἄκραν τῶν Σκειρωνίδων
Πετρῶν (Κακῆς Σκάλας) διωκομένη ὑπὸ τῆς θεᾶς Ἥρας
ἦτο δὲ ὁ Βύζας βασιλεὺς τοῦ Βυζαντίου ὅταν οἱ Ἀργοναῦ-
ται διήλθον διὰ τοῦ Βοσπόρου. (2)

Ἄλλοι ἱστορικοὶ νομίζουν ἄλλον τὸν Βύζαντα, ὁ ἐποῖος
ἔφερεν ἀποίκους Μεγαρεῖς καὶ ἔκτισε τὸ Βυζάντιον, καὶ ἄλ-
λον τὸν βασιλέα Βύζαντα. Ἄλλα τὰ ἐκ τούτων ἀποποθετεῖται
ἡ ἀποικία τοῦ Βυζαντίου δὲν ἀπέχουν καὶ πολὺ ἀπὸ τὴν μυ-
θικὴν ἐποχὴν, ὥστε νὰ δικαιολογῆται ἡ μυθικοποίησις τοῦ
Βύζαντος, τοῦ δημιουργοῦ τοῦ Βυζαντίου, περὶ τὴν κτίσιν
τοῦ ὁποίου κινοῦνται χωρία τοῦ Θουκυδίδου, τοῦ Ἐφορου,
τοῦ Στράβωνος.

Ὁ Παιουσανίας (3) λέγει ὅτι εὐθὺς παρακάτω ἀπὸ τὰ Προ-
πύλαια ὁ Ἀπόλλων ἐνυμφεύθη (:) τὴν Κρέουσαν τὴν θυγα-
τέρα τοῦ Ἐρεχθέως, δηλαδὴ τὴν θεωρουμένην μητέρα τοῦ
Βύζαντος.

(1) Διόδωρος Α' 50.

(2) Ἡρόδοτος Στεφ. Βυζάντιος.

(3) Παιου. Α' 28, 4. Λέγει ἐπὶ λέξει: «Κρεούση δὲ θυγατρί Ἐρεχθέως Ἀ-
πόλλωνα ἐνταῦθα συγγενέσθαι νομίζουσι.»

Μηδία Α.Ι.
Μπερμύς:
(μετὰ τὴν)
(1936)
Μηδία Α.Ι.
1936
47-48

Καθ' ἃ παρὰ τοῦ Ἰωάννου Λυδοῦ (1) μανθάνομεν, εἰς τὴν ἀγορὰν ἣν καλοῦσι Ζεύξιππον ἀπὸ Ζευξίππου βασιλέως, ἐφ' οὗ ἐπὶ τῆς τριακοστῆς ὁγδότης Ὀλυμπιάδος Μεγαρεῖς εἰς Βυζάντιον ἀποικίησαντες πρὸς τιμὴν αὐτοῦ τὴν ἀγορὰν οὕτως

Προτομή τοῦ Βύζαντος ἀπὸ νόμισμα τοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου Ἀθηνῶν
ἐπώνομασαν, καθάπερ τὰς Χαριδήμου στοάς οἱ Κύζικον οἰ-
κήσαντες Μεγαρεῖς.

Ο ΟΜΗΡΟΣ ΠΕΡΙ ΜΕΓΑΡΩΝ

Ἡ Ἑλλάς πρὸ τῶν Τρωϊκῶν οὐδὲν φαίνεται πρότερον ἢ

(1) Denagistratibus P. R. liber III.